

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felélés szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér I.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

Deák Ferenc emlékezete.

Az aradi golgotán régóta elszállt a tizenhárom martir lelke. A nagy nemzeti küzdelem rabláncokba vert titánjai előtt meg-megnyitkák a nehéz börtönök ajtai. A magyarok Istenének gondviselő keze nyitogatta fel!

Ennek a nagy munkának volt vezérlő alakja Deák Ferenc, kinek ravatalánál az egész nemzetnek szeme lábat könnybe jelélül mélyen érzett nagy nemzeti gyászunknak.

Élete szinte a honfrierények összeségének hű tükré. Benne a kötelességtudás egyszerű önzetlenséggel, a férfias kitartás higgadt megfontolással, a törhetlen jellem tántoríthatatlan jogtisztasággal s a munkás tevékenység lobogó hazaszeretettel párosult.

Csoda-e tehát, hogy a magyar nemzet, e nemzetnek minden hű fia őszinte kegyeletos hálaival emlékezik a nagy multnak e kimagasló alakjára s szívesen ragadja meg az alkalmat, hogy Deák Ferenc születésének századik évfordulóján a nagy kötelességet el ne mulassza.

E kötelességének tett eleget Fejér-

vármegye törvényhatósága, midőn tegnap délelőtt díszgyűlésen róttá le a kegyelet halálját a „haza bölcse“ iránt.

Már jóval 10 óra előtt élénk volt a fellebörgött vármegyei székház Fogat fogatot ért s gyors egymásutánban érkeznek *Székely Marich* László berlini nagykövet, ifj. *Zichy János* gróf, *Czirák Antal* gróf, *Székely Viktor* gróf, *Kégl György*, *Sárközy Aurél* komáromi főispán, *Verebi Vigh István*, *Mészely Benedek*, *Horváth Gyula* orsz. képviselő, báró *Mandorf Géza* s a vármegye nagybirtokosai. Kévéssel 10 óra előtt érkezett meg dr. *Városv Gyula* megyéspüspök *Stréit Ferenc* püspöki titkár s a káptalan tagjai kíséretében. A vármegye bizottsági testülete nem nagy érdeklődést mutatott a „haza bölcse“ emlékének szentelt díszgyűlés iránt s ha a hivatalok és helyi testületek küldöttségei nem oly szép számmal jelennek meg az ünnepély színhelyén, a székház díszterme legfeljebb ürességével imponálhatott volna.

Pont 10 órakor megnyílik a főispáni terem bejáró ajtaja s *Fidél Pál* báró főispán, *Huszár Ágost* alispán, *Havranek József* polgármester, *Szűcs Artur* főjegyző díszmagyarban lép a terembe. Dr. *Városv Gyula* megyéspüspök főpapi díszben a főispán jobbján foglal helyet, mellette sorban a vármegyei törvényhatósági bizottság tagjai. Kiadól eljen fogadja az érkezőket s alig szólal meg az elnöki csemetyű, néma csend fogadja az elnöki megnyitót.

Igen tisztelt törvényhatósági Bizottság!
 Mélyen tisztelt vendég-közönség!

Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága hazafias érzelmmel elhatározta, hogy a nagy Deák Ferenc születésének századik évfordulóján kegyeletének a „haza bölcse“ iránt díszgyűléssel adandó kifejezést, melyre a testvér-törvényhatóságok is a tisztelt vendégeket meghívja.

A meggyének ezen határozata folytán figyelemmel arra, hogy — október 17-én, a születésnap századik évfordulóján — Budapesten ugyanezen célból országos ünnepély fog tartatni, melyen Fejérvármegye is képviseltetik fogja magát, szíves örömmel egybehívtam a mai napra ezen díszgyűlést. Szívesen és örömmel, mert mindenkor erősebben dobog szívem, mindenkor örömmel telik el lelkem, ha hozzájárulhatok ahhoz, hogy oly ünnepélyt üljünk, melynél mindannyian együttérzünk, mindannyian a hazaszeretben egyesülünk, mindannyian egyenlően felkészülünk nagyjaink emlékének kegyeletében.

A vármegye tisztelt főjegyzője, kit a megyei törvényhatóság megbízott a mai napon tartandó ünnepi szónoklattal, ismert ékesszólásával kifejezést fog adni harmonikus kegyeletos érzelmeinknek. Én szerény megnyitó felszólalásom keretében nem terjeszkedem ki Deák Ferenc hazafiságának, bölcsességének, erényességének ecsetelésére, nem sorolom fel tetteit és alkotásait, melyekkel a „haza bölcse“ melléknevet elnyerte és történelmi alak, nagyjaink legnagyobbikának egyike lett. De miként ha Danter említem, okvetlenül a „Divina commedia“-ra kell gondolnom; Miltonnal az „Elvesztett paradicsom“ jön emlé-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Hét országon keresztül.

Utí emlékek.

Franciaország Spanyolország után szép igazán. Láttam már Olaszország és Schweiz után, de egyik alkalommal sem leptek meg oly kellemesen Provence daltelt mezőit, termékeny, istenáldotta rónáit, mint akkor, mikor két heti spanyolországi vándorlás után láttam viszont. Ott a kietlenség, a sivárság, az életenség képe nyomódott a lelkembe. Itt a szorgalmas, vidám nép, viruló mezők, termékeny szántóföldek és szállóskertek között él. A mit utazásunk elején láttunk, most is ismétlődött. Ámbár más uton haladtunk, de a szállóföldek mértőföldre terjedő területei újra szemünk elé kerültek. Fölhasználnak itt minden talpalattnyi földet, hogy kivegyék belőle az életet, mellettük virágzó ipartelepek, nagyterjedelmű gyárak ontják a füstöt, jelezve, hogy a munkás kéz nem öben pihen.

Első stácionk Avignonban volt.

Ránk borult már az éjszaka, mikor a szomorú város falai alá értünk. Alig helyezkedtünk el s alig költöttük el a francia udvarassággal felszolgált estebédet, rendes szokásunk szerint sietve kiindultunk körülnézni. Kimentünk a főterre s ott találtunk valami muzsika félet, a mely mellé azonnal le is telepedtünk. Az idő szomorú, esőre hajló volt, a vendégek kedve hasonlóképpen. Egy negyedóra mulva azon vetők magunkat észre, hogy egyedül vagyunk. A zenészek elkörtódtak s a vendégek — a niint látszik — szintén hozzá vannak szokva a nyárspolgáriasszóltságához.

Lehetett már éjjel, mikor szállódnak felé indultunk. Kisérteties csöndesség vett bennünket körül. A szűk utcák komor néma házai között szinte kongtak lépéseink. Szinte éreztük, hogy ez a város valaha rabtartó város volt. Ez a hely volt szemlélője hétszáz esztendő előtt a pápák 70 esztendő rabságának. Mintha még most is hallaná az ember az elnyomott sóhajást, mely a világ első lelki hatalmasságának egyik legszomorúbb korszakából nyög felénk. Valóban méltó maradványa a multok sötét árnyékának.

Szállódnak hasonlóképpen megfelel ennek a hangulatnak. A folyosókon nem volt már egy lélek, mikor hazatértünk. Gyertyával kezünkben, tapogatózva mentünk a labirintusban s csak nagysokára találtuk meg szobánkat. O mily jól esett a tiszta, kényelmes, széles ágyban lepihenni, a spanyol, különösen a barcelonai zsihaj után, tudva azt, hogy reggelig egy árva lélek sem fogja háborgatni nyugalomunkat.

Reggel a város megtekintésére indultunk. A pápák régi palotáját világért sem hagyhattuk megismeretlenül.

Maga a város hegyoldalban fekszik. Az egész fal körüli, mely valamikor rablókalandorok támadásai ellen védelmezte a lakosságot. A régi pápai palota egy kis emelkedésen épült. Mogorva óriási épület tömeg, szécsélyes összevisszaságban. Vastag falai, kicsiny ablakai mintha állandóan ostromot várnának, vagy mintha bezárt rabot akarnának a szökésben megakadályozni. Csupa sivárság, lomha nehézkesség az egész, lomha tornyai, gubbaszkodó, görnyedt csucsvívei láttára szinte fázni kezdünk.

A francia kormány kaszárnyává alakította át. A hol valaha a tudományok csarnoka volt, a hol drágaművi székeken az egyház atyái tanácskoztak szomorú helyzetük javításáról, ott most a

francia katonák hevernek, pipáznak ágyaikon. Az értékes bibliotéka helyén karókat vertek a falba s a kardokat, csákokat, nyeregszerszámokat aggatták rájuk.

Szomorú változás, szomorú átalakulás. De méltó a franciákhoz s a köztük újabban lábra kapott szabadszellemez.

A templom, mely egykor a pápák katedrálisa volt, közvetlenül hozzá van építve a palotához. Elhagyott, kopott, mogorva képet nyújt, szinte elszomorodik az ember, ha rája tekint. Valamikor remek festők díszítették a falakat, most már leleptek s csak szomorúságot tudnak kelteni lelkünkben.

A templom és palota előtt széles tér nyújtózik. Alig van egy-két ember, a ki szemünk elé kerül. Az eső is folyton esik, mintha még szomorúbb képet akarna belevésni lelkünkbe, hogy Avignon jelenét látván, egy percre se feledkeshessünk meg multjáról.

Tulajdonképpen csak éjjeli pihenésre szántuk a híres régi várost. A reggeli órákban már utra-kelünk, hogy Lyona s onnan Schwejzba, Genfba siessünk.

Jól kipihent éjszaka után, testben-lelkekben felfrissülve, mondhatatlanul kellemes volt a kedves vidék szemlélése. A Rhone völgyében haladtunk észak felé. A festői változatosság, melynek néma szemlélői voltunk, teljesen elragadta lelkünket. Az idő kellemes hűvössége még kedvezőbbé tette a benyomásokat. Azonban nem akarok ismétlésbe esni, azért nem is vállalkozom a vidék szépségeinek leírására. Déle már Lyonban voltunk.

Ezt már olvasóink közül is bizonyára sokan ismerik. Hiszen a ki Franciaországot bejárja, ez az élénk, nagyforgalmu kereskedelmi várost semmiestre sem hagyja ki a látónivalók közül.

Mai lapunk 4 oldal.

kezetembe; ha Leonidasról szólók, hős halála a Thermopiláknál jut eszembe; ha Leonardo da Vinciről elmélkedem, az utolsó vacsorát ábrázoló remekműve előttem; ép úgy ha Deák Ferenc emlékének kegyeletemet rovom le, meg kell emlékezni annak nagy alkotásáról: a kiegyezésről. Ezen remekművét csak azért említem, hogy kidomborítsam annak eredményét két irányban. Magára a kiegyezésre nem terjeszkedem ki bővebben, mert tudom, hogy a jelenlevők mindegyike ismeri azt teljességében és részleteiben, hisz ez képezte azóta azt az alapot, amelyen politikailag mozogtunk és államilag fejlődünk. De mégis figyelmét fogom felhívni a mélyen tisztelt hallgatóságunk azon két irányra, melyben ezen kiegyezés leginkább kidomborodik.

Ezen kiegyezés egyik alaplétele igazán és hamisítatlanul megfélemlíti a magyar nemzet jellemző jellegének, ezen nemzet történelmi hivatottságának és eddigi legerősebb törekvésének. Mert mit kell tekintenünk történelmi hivatottságunknak? Bizonyára a nyugati kulturának megvédését a keleti barbarizmus tamadásai ellen. Akkor, mikor századokon keresztül legjobbaink elvérezésével megmentettük magunknak e szeretett hazát, védbástyáját képeztük egyszerűen a civilizált világnak a tatár és török ellen és megállítottuk ezen nagy harcokat azon mindig megújuló erővel, melyet ősrégi alkotmányunk nyújtott nekünk, mely alkotmányt tekintettük és tekintjük erőnk alapjának. — Nem világlik ki ebből a magyar nemzetnek kidomborodó jellege: a hazaszeretet, de egyszerűen az önzetlenség is?

Ez volt hivatottságunk a múltban, és talán ép a kiegyezéssel kezdődik más irányban történelmi misszió: részesíteni a nyugatot abban az erőben, melyet közjogi alkotmányunk nyújt nekünk azáltal, hogy elfogadtattuk velük is a nemzetek jogát kiterjesztő alkotmányos kormányformát. Legalább azon népek részét, melyek közös uralkodó alatt állanak velünk, a kiegyezésben a magyar nemzetet követelte az alkotmányosságot, mert a törvény szövege szerint: „kimondja az országgyűlés, hogy Ő Felsége többi országaival érintkezni akar, mint alkotmányos népekkel.”

A másik irány, melyet megemlíteni akarok és amely hatásában már áldásosnak is bizonyult, az, hogy Deák Ferenc nagy bölcsességében annyira ismerte és annyira előrelátta az európai konstelációt, hogy gondoskodott róla, miszerint nemzetének ép úgy, mint az ugyanazon uralkodó alatt álló többi népeknek erejét emelje és fokozza a közös bizottság együttes erővel leendő védelmének és fenntartásának közös és viszonyos kötelezettségének megállapításával. És sikerült is ezen két államot oly erőteljesen alakítani, hogy ezen hosszú időn át számonlított ezzel minden európai nagyhatalomnak és képessé tette e két

En azonban öszintén szokván beszélni és írni, bevallom, hogy Lyonban nagyot csalódtam. Nem mondom, hogy vidéke nem szép, sőt a legszebbek közé tartozik. Fekvése hasonlít némileg a mi Budapestünkhöz, a melyről pedig minden világlátott ember beismeri, hogy Európa legszebb városai közé tartozik, a melyre minden magyar ember méltán büszke lehet.

Mint Budapestet úgy Lyont is a rajta keresztül folyó Rhone teszi érdekessé. Pláne Lyonnak két folyója is van. A hasonlatosság még abban is folytatódik, hogy a folyam jobb partja hegygyé magasodik s rajta, miként a budai vár, pompás, a városnak talán legkedvesebb része terül el. Ide építették a bucsujárók kedvelt templomát, a Notre-Dame de la Fourvière-t. (Megfelel a mi Mátyás-templomunknak) Remek román stílusban épült alkotás, négy sarkán négy egyforma toronnyal. A külső dísz a multaknak emléke, annak a csodálatosan buzgó kornak, a mely kincseit, gazdagságát, lelkének legnemesebb gerjedelmét kedvelt templomaiban örökölte meg. Ez hozta létre Rómában, Milanóban, Velencében, Sevillában, Burgosban az építészeti remeket, a melyeknek megcsodálására bucsút jární meg a késő utókor nemzedéke.

A mennyire kellemsen lopott meg bennünket az épület külsejének pazar díszítése, ép oly kedves volt belülről. Öszintén megvallom, hogy az újabb korban épült templomok között egyet sem találtam, mely az áhitateltetés megkapóbb

államot a békét az európai erős katasztrófák közepe is biztosítani és fentartani és a békés idők felhasználásával izmosodni, erősödni, fejlődni.

Engedjék meg, hogy még két eseményt említsek. Az egyik megesett a kiegyezési törvény megalkotása előtt, a másik több évvel azután. Szomorú időt élt akkor nemzetünk. Megfosztva attól, amireh leginkább ragaszkodik: ősi alkotmányától; kormányozva idegenek által idegen törvények szerint. Nem értette meg a nemzet a császár-királyt, a Felség nem ismerte a magyart. Deák Ferenc, az egyszerű tekintetes országos képviselő, az egyszerű nemzeti táblabíró — igaz, hogy csak 52 tekintetes, nemzeti és vitélő vármegyének táblabírója; de azért csak 52 vármegyéé, mert még több nem volt — önzetlenségével, ismert hazaszeretével, bebizonyított bölcsességével birta már nemzetének teljes, osztatlan bizalmát. Ugyanezen tulajdonságokat felismerte benne a fényes bécsi császári udvar is és lassanként bizalommal viseltetett az is irányában. Ő ismertette meg a mostani alkotmányos koronás királyi magyar nemzetet, ő iparkodott azt azzal megértetni, megkedveltetni, megszerettetni. Igaz, hogy hatalmas szövetséget nyert ezen áldásos törekvésében a nemzet Nemtőjében, a király hitvéseiben, a királynében, ki már egész szíve melegevel vonzódott a magyar nemzethez. És siker koronázta nemes törekvéseit. Erdekődni kezdett Ferenc József Ő Felsége a magyarok körülményei, szokásai, jellege iránt. Megismerte és szívébe foglalta. Viszont ajándékul a nemzet beillesztette a koronába legkésebb drágaköveket szerzetét, mely nélkül a magyar korona arany teher, vele pedig hatalom, dicsőség a nemzet boldogságára.

Néhány évvel a kiegyezés létrejötte után elszólitotta az isteni gondviselés nemzetétől azt a nagy férfit, kit jóságosságában a nemzetnek adott.

Deák Ferenc az Akadémia előcsarnokában ravatalon... A szó szoros értelmében a ravaltalt egy egész nemzet vette körül s következett az, amit Zichy Mihály művészi ecsetével képen megörökített. A nép közt közlekedik Deák Ferenc holttestéhez egy királyi alkalmat — gyászban, feketében. Hozzálép a ravatalhoz, közel-közbe a nagy halotthoz. Nemes ajkai mozognak. Ő szól a haza bölcséhez. A képen látjuk ezen jelenet tanujaként a nemzet Genuszát. A festő a Genusz női alakban ábrázolja. Nemes arca gyászal telt, de reményteljes mosoly ül ajakán. — En ugy képzelem, hogy Deák Ferenc nagy szelleme s Erzsébet királyné nagy szeretete nemzetünkhöz azon percben együttes nagy munkájuk eredményét látják feltűnni: a megkoronázott szerető király kezét fog a vele egyet erőzö nemzett, egymásnak hűséget esküdven. Mit süghatott Erzsé-

eszközeivel rendelkeznek. Ott minden imádkozik és imádságra int. Minden oszlopfőn angyal-alakok állanak. Arcukon a mélységes áhítat oly megkapó kifejezése ül, a melyet nem lehet megilletődés nélkül szemlélni. A csín, a tisztaság, a művészi izlés mintha egy másik, egy szebb világ szellemének lebegését éreztetné velünk.

Épen egy iskolásfiúkból álló zarándok csoport volt a templomban s egy magasabb rangú egyházi férfiú tartott nekik tüzes, lelkesítő beszédet. Szinte érezte a lelkünk, hogy oda megtisztulni, a lelkesedéstől megittasulni járnak az emberek. Lyon méltán lehet büszke az ősök hagyományára, a melyet nem hűtlen utódok őriznek kegyelettel.

Körülbelül be is fejeztem Lyon érdekességét. Van még két csinos szoba. Az egyik a köztársaság, a másik egy impozáns külsejű szökőkút. Az utcai élénkek, a kirakatok ragyognak az ékességektől, de igazán mondhatom, hogy nem ragadtak el annyira, mint kezdetben hittem. Egy félmillió lakossal bíró városot mindenestre többet vártam volna. Nevezetes a lyoni selyem, de annyira drága, hogy a hölgyek, ámbár egész délután a boltokat járták, mindent összenéztek, a látottak felett való elragadtatással jöttek haza, de meg nem vettek semmit, mert itthon is megkapják annyit.

Bilkei Ferenc.

bet királyné a haza bölcsének? Bizonyosan azt: Mi megtettük a magunkét, most szeretik egymást, most hűségesek egymáshoz. Mit tegyenek ezert? S Deáknak nagy szelleme leszállt a királynéhoz, felelete ez volt: Tegyétek azt örökké emlékeztetrem!

Tegyük mi is ugyanazt a haza bölcsének emlékére!

A diszgyűlést megnyitom s felkérem Szűts Artúr főjegyző urat az ünnepi beszéd megtartására.

Az elnöki megnyitó beszédet hosszantartó, lelkes éljenzés követte, melynek csillapultával Szűts Artúr főjegyző természetes alakja emelkedik ki a zöldségtől s a közönség nagy érdeklődése mellett kezdi szavait:

Nemzet, mely nem ápolja háláját és szeretete egész hevével nagy fiainak emlékeztetést, méltatlan a multak dicsőségére, s érdemtelen egy szebb, dicsőbb jövőre.

A magyar nemzet mindenkor kegyelettel áldozott nagyjai emlékeztetésére s honfűti büszkeséggel őrizte meg azokat, hogy hátrahagyhassa még a legkésebb nemzedéknek is drága örökül.

Im most is, ezredéves dicső multja emléken s még szebb jövője reményén elmerengve ünnepeket ül, nagy ünnepeket, melyen Deák Ferenc nevétől visszhangzik az egész ország, mely név hallatára az igaz magyar keblekből mindenütt a hazaszeretet meleg forrása buzog fel s lelkesedéssel, az újraébredt szabadság rajongó szeretetével tölti el az igaz magyar szíveket.

Nemzetünk közszellemének eme megnyilatkozó ünnepeben Fejérvármegye közönsége is részt kíván magának s egybegyűlt, hogy lerója kegyeletét, örök háláját elhunyt nagy fia emlékeztetére, emlékébe idézze a haza bölcsének, a polgári erény, az önzetlen hazaszeretet, a legnemesebb férfi jellem ez utóélettel mintaképeinek emlékeztetést, ki 100 év előtt született s ki meghalt, hogy körülökből örökre lett kiragadtatása által oly sajjó, mely fájdalommal töltse el az egész magyar nemzetet, de ki élve arra tanított, hogy a rajongó haza- és szabadságszeretet, melyet ez nemzet egy ezredév viszonyosságai között oly féltékenyen megőrzött, örökre éljen közöttünk.

Tanácskozásainknak eme megszentelt hajléka oly sokszor volt már hazafias ünnepek színhelye, sokszor volt az a hely, hol a szent-egyházban mondott imát égre emelt szemekkel folytattuk, kérve a magyarok Istenét, tartsa, áldja meg e nemzetet.

Tartsuk fenn továbbra is eme ősi hagyományt, hisz ha tornyosultak is a vészes fellegek, — imánk, — melyre most éppen oly nagy szükségünk van, eloszlatja azokat; emléjük ögre szemünket, képzeletben ott láthatjuk őt, kinek emlékét ünnepljük, ott, oly számtalan elhunyt nagyjaink között, mellette a haza nemjője, imádtott Nagy-Asszonyunk. Ők is imára kulcsolják kezeiket a legmagasabb trón szalmolyánál, s kérve-kérve a magyarok Istenét, adjon ez elárvult nemzetnek egy szebb, egy dicsőbb jövőt.

Oh jertek, kik itt vagunk, kik áldjuk a Mindenhatót, hogy hálánkat leróhatjuk e pártatlan hazafi emléke iránt, csatlakozzék hozzánk e nemzetnek minden hű fia s emléjük fel kérdésünket, legyen az ő dicső multja nekünk a jövőben világos utvezetőnk és áldás aranyozza meg emléket, hogy példáján nőjjon hatalmassá a hazafiság erénye, mely népeket boldogít.

Jertek, kérjük Istenünket, fordítson el tőlünk minden veszélyt, világosítsa fel a tévelygőket, tegye egységessé a nemzetet és királyt, hogy minden egyes tagja e dicső nemzetnek e három szent fogalommal fejezhessen be napi imáját:

Isten, Haza, Király!

A lelkesedésnek frenetikus kitérőse jelezte a beszéd óriási hatását. A bizottságnak egy nagy tekintélyű mágnástagja az általános lelkes hangulat hatása alatt szólásra áll fel s indítványozza, hogy a hatalmas szónoki remekmű egész terjedelmében a diszgyűlés jegyzőkönyvében megörökíttessék s százezer nyomtatott példányban szétosztassák. Ugyanez a bizottság hálás köszönetet mond Szűts Artúr főjegyzőnek, mint e nap ünnepi szónokának. — Nem így történt!

A kik ismerik Szűts Artúr ékes szavát, méltán várhatták tegnapi beszédének ilyenmü

hatását. De biz nagyon csalódtak és különösen csalódtak azok, a kik gondolatokban gazdag, külső és belső méreteiben nagy arányú beszédet vártak. A nap jelentősége, Deák Ferenc nagysága csakugyan megérdemelte volna. És épen ezért érthető az a szótlan bámulat, mely az ünnepek jelzett beszéd után ért vett a közönségen. Nem alkalomadtán rögtönzött felköszöntőt, hanem jogászelméire valló emlékbeszédet várt mindenki s csak az igazságnak, a nemzeti köztudatban a „haza bölcsé”-nek nevezett hatalmas kodifikátor nagy szellemének s az ősi vármegye elismert tekintélyének tartozunk a kijelentéssel: nagyjaink emlékéit így ecsetelni ellenkezik nemzeti érzelmeinkkel, komoly hazafiai felfogásunkkal.

Fidh Pál báró főispán egy pillanat alatt átlátta a helyzetet, sietett kiragadni álmétkodásából az ünneplő közönséget s a disztyülést a következő szavakkal rekesztette be:

Deák Ferenc emlékéit ültük most. Emlékezzünk vissza arra is, hogy nagy elméje működött Magyarországot felvirágzására, nemzetének boldogítására. Nagy szívét leginkább azon remény töltötte el, hogy lesz még boldog a magyar! Fel-séges urunk és királyunk, ki hallgatott mindig Deák Ferenc szavára, ki vele együtt gondolkodott és érzett akkor, mikor nemes homlokát érintette a magyar korona, akaratát ezen szavakkal fejezte ki: Megelégedett és boldog nemzet felett akarok uralkodni.

Ugy hiszem, a Deák Ferenc emlékének szentelt ünnepeit méltóbban befejezni nem vagyunk képesek, mintha ismételnék az ő és királyának óháját: **Eljen a Haza!**

Ha kifejezést adunk a nemzet kívánságának, egy szívvel lélekkel kiáltjuk:

Eljen a király!

Percekig tartott a közönség lelkes éljenzése, miközben a főispán a disztyülést berekesztette.

ÚJDONSÁGOK.

— **Eljen a király!** Viharos politikai életünk közepette ünnepeltük a koronás király névünnepeit. De bármiképp dúljon is a vihar, bármennyire lobogjon is a szenvedély tüze, mindezekkel felül-emelkedik szent István koronájának felkent képviselője, a magyar király személye. Erhei gáncs tanácsadóit, de lojális érzésünk nem apadhat soha jó öreg királyunk iránt. S ezért vasárnap lelkesülten kiáltotta minden magyar: **Eljen a király!**

A székesegyházban a király névünnepe dr. **Városvy Gyula** megyéspüspök pontifikálta a nagymisést, melyen megjelent **Erzsébet Amália** főhercegnő; a város, a vármegye, a katonaság, a hatóságok és egyesületiek képviseltették magukat.

— **A papság Erzsébet Amália főhercegnőnél.** Dr. **Városvy Gyula** megyés püspök vezetése alatt tegnap délelőtt fél 12 órakor a városi papság tisztelt Erzsébet Amália főhercegnőnél. Ott voltak a káptalan tagjai teljes számmal, a ciszterciák, a Ferencrendiek, a papnevelde, a lelkeskedő papság s a hitoktatói kar küldöttei. A megyés püspök bemutatva a megjelenteket, a fenséges asszony mindenki kezét fogott s mindenkihez volt néhány barátságos szava. A fogadás körülbelül félórát vett igénybe.

— **Oktober 6.** A nemzet nagy gyásznapján borús felhők közt kelt fel a nap s mintha velünk akart volna gyászolni, fájdalomában eltakarta arcát. Nyolc óra körül csendesen esni kezdett: talán az ég is részt kért magának a mi honi szívrünk fájdalomából s borús lelkünk néma bánatából.

Vértanúink lelküdvéért a Ferenc-rendi atyák templomában volt ünnepélyes engesztelő szent miseáldozat, melyet **Kudélka** Gellért, házfőnök mutatott be az Úrnak **Horváth** Guido vicarius és **Mac Eachen**, amerikai plébános segédkezelésével. A kóruson a polgári dalkör gyászenéket énekelt. Ott voltak zászló alatt testületileg a nagy **multnak** életanui, az agg honvédek, a kik mellett jól esett látnunk a **jövendő** reményességét, a főreál iskola kath. ifjúságát tanárai kíséretében, kik ilyen nemes alakban rótták le a hála és kegyelet adóját a hazáért elvérzett hőskör iránt. — A főgimnázium ifjúsága a saját templomában vett részt az ünnepélyes gyászmisén.

A **kereskedelmi akadémia ifjúsága** ma reggel 8 órakor gyászünnepélyvel ülte meg a vértanúságra kész honszeretet mai emlékezetes ünnepeit. A fiúi kegyeletnek eme jóleső megnyilatkozása hagyjon maradóan nyomokat ifjúságunk érintetlen lelkében s gyümölcse legyen az az áldozatos szeretet, mely ezer éven át vértől áztatta, de mindig a magyarnak tartotta fenn az ősi rögöt. A gondolatokban gazdag s hatásában eredményes gyászünnepély a következő program szerint folyt le:

- 1) **Ünnepi beszéd:** tartja: dr. Faludi Miksa igazgató.
- 2) **Bathányi hawaii felett:** írta: Illyés Bálint; szav. Szeivald László II. o. t.
- 3) **Oktober 6-án:** írta: Váradi Antal; szav. Szirkovits Károly IV. o. t.
- 4) **A legnagyobb gyásznap:** írta: Illyés Bálint; szav. Lambrecht Gyula II. o. t.
- 5) **„Oktober 6”** írta: Ifj. Ábrányi Kornél; szavajja: Rátkay Jenő III. o. t.
- 6) **Hymnus.** Énekli az ifjúság.

A lélekemelő szép ünnepély mint az intézet hazafias szellemének tanúsága önmagát dicséri.

— **Mi lesz a politikából?** Könnyebb kérdezni, mint rája feleletet adni. Ugy össze-vissza kuszáltak a gombolyagot, hogy senki sem tudja ki lehet-e hozgorni, lesz-e rá türelem, a mely kívárja, vagy az egyszert tüzbe kell lökíteni. Két óriási ellentét áll egymással szemközt. A király határozottan ragaszkodik kimondott álláspontjához, a melyből egy lépést engedni nem akar. Magyar vezényszóráról, a nemzeti követelések legfontosabbjáról természetesen hallani sem akar. Másik oldalról pedig a fölzigatott, az alkotmányos jogainak tudatára jutott nemzet, mely mind hevesebben követeli a magáét. Hogy a két ellentét miként lesz összeegyeztethető, ki tudja még most megmondani? Az aggodalom és reménykedés váltogatják egymást lelkünkben. Másrészt pedig látjuk a depressziót, mely gazdaságilag a legsúlyosabb megpróbáltatásokat mér a nemzetre.

A legközelebbi napok bizonyára érdekes hírt hoznak napvilágra. A Felsőnek mindenestre tenni kell valamit s a mint bennünket értesítenek, vagy elhalasztják, vagy pedig feloszlatják a képviselőházat s új választás küszöbére lépünk. Nyilatkozozék a nemzet.

— **A polgármester jubileuma.** A végleges program nincs ugyan még megállapítva, de főbb körvonalaiban mégis jellemezhetjük már városunk polgármesterének e hó 27-én lejártszó jubileumi ünnepeit. A városházán a törvényhatóság részéről dr. **Kuti József**, a hivatalnokai kar részéről **Keresztes** Ignác mondják az üdvözlő beszédet, melyek után **Sadra Gyula** dr. adja be indítványait s az ő beszéde fogja bezárni a törvényhatóság ünnepélyét. Déltűn a tüzoltóság ünnepélye kezdődik, mely a tüzoltói lakományban folyik le. Oda vonul fátylasimenttel a polgárság is. A megfelelő kivilágítást a villanyvilágító társaság rendezi a saját költségén. Este diszbankett lesz 4 koronás részvételi díjjal, hogy a polgárság minél nagyobb számmal vehessen részt az ünnepélyen.

— **Egy tanító hirtelen halála** cím alatt megírtuk **Horváth** Rezső diósi tanító korai elhunytát. Mint értesültünk, az alig 23 éves fiatal embert f. hó 2-án reggel ágyában halva találták. Korábbi szivbajának lett áldozata.

— **Szomori szüret.** Bierbauer István budapesti kir. főmérnök szombaton este városunkba hozta Virgilius nevű 11 éves gimnázista fiát, hogy bátyja dr. Bierbauer Viktor írszói főorvos öreghegyi szüléjében a szüret örömeit élvezze. Nem volt hiány a szórakozásban s a kis pesti fiu ugyancsak kihasználta az alkalmat, a szabad természet ölen igazán kitűnően érezte magát. A nagy örömet azonban tegnap szomortuság váltotta fel. A kis Virgil gyerekes könyelműséggel mászta sorra a fákat, mignem egy újfáról oly szerencsétlenül esett le, hogy bal karja két helyen eltörtött. Dr. Bierbauer Viktor főorvos azonnal gyógykezelés alá vette a szerencsétlenül járt gyermeket, a ki eme szánandó állapotában is azt sajnálta legjobban, hogy a szüret édes örömeiben most már nem lehet része.

— **Segédjegyző-választás.** Pázmánd nagyközségben a f. hó 3-án megejtett segédjegyzői választáson egyhangulag gelsei **Biró** Imrét választották meg Kajászószentpéterről.

— **A vármegye közgyűlése.** A disztyülés után rendes őszi közgyűlést tartotta tegnap délelőtt a vármegyei törvényhatósági bizottság. Kegyeletes megemlékezés vezette be a tárgyalást. Huszár Ágoston alispán ugyanis bejelentette, hogy 1901-ben Zichy Jenő gróf indítványára elhatározta a vármegye közönsége, hogy boldog emléktű főispánja, néhai **Fidh** Miklós báró olajfestményű képét elkészítette. **Fidh** Pál báró főispán a testvéri szeretet s őszinte kegyelettel indítatva saját költségén készítette el a képet **Zsolt** József festő által s ma már a vármegye vezetői alakjainak képei között foglal helyet. Bemutatja a képet s egyidejűleg köszönetet mond a főispánnak áldozatkészségéért. — A főispán elhárított minden köszönetet, mert — úgymond — mint testvér csak kötelességet teljesített.

Ezután a közgyűlés tárgyszorzata szinte barnumi gyorsasággal vonult végig a referensek ajakán. Emelítésre méltó, hogy a közgyűlés kemény, de igazságos ítéletet mondott **Plossék** Ferenc pénzügyigazgató eljárása felett. Mikor ugyanis a székház földszinti helyiségeinek berbeadásáról volt szó, **Plossék** Ferenc legjobban a fogház épület kiépítését emlegette, de ugyanekkor a pénzügyi palota kérdésében a városral is tárgyal, most pedig a vármegyével a további tárgyalást végleg abba hagyta. A közgyűlés kimondta, hogy ezt az eljárást sem a méltányossággal, sem a közérdekekkel nem tartja összeegyeztethetőnek s erről úgy a belügy-, mint a pénzügyminiszternek jelentést tesz.

Szabó József volt h. főszámvévo nyugdíja méltányossági szempontból 2400 koronában állapított meg. — A vármegyei hivatalos lap sora még most sem dől el. Az előfizetési ár 8 koronában állapított meg. Erről értesítik a belügyminisztert, a ki csak ezután fog érdemileg dönteni az ismert Lurja-féle felebbezésben.

Beregvármegye közönsége a vasárnapi munkaszünetnek a korcsmák és italmérő üzletekre leendő kiterjesztését határozta el. Hasonló határozat-hozatalára kéri a törvényhatóságot. Magdics István esperes-plébános indítványára kimondta a közgyűlés, hogy nemcsak vallásérkölcsi, hanem közegészségügyi szempontból is szükségesnek tartja főleg nagy dologidőben a vasárnapi táncmulatságok betiltását. A főszolgabírák ílyértelmű utasítással láttatnak el. — A közgyűlés már fél 1 órakor véget ért.

— **Akasztófát a bitangnak!** A legaljasabb perverzításnak szinte hihetetlen, ocsmány büncselekményét követte el **Goldstein** Ignác bicskei mészáros. A mult héten ez az 55 éves bestiális állat egy 6 éves leánykát csalta a lakására, hogy állati szenvedélyét kielégítse. Elküvette azt a minden emberi érzésből kivetkőzött alak a merényletet s a szegény ártatlan gyermek életét fizette. A büns cselekményt **Breuer** Miksa kereskedő vette észre, a ki szemtanuja volt **Goldstein** csábításának. A csendőrök letartóztatták az emberi szörnyeteget, a ki csakugyan megérdemelné, hogy a legelső fára felakasszák.

— **Verengző anya.** Duna-Adonyból írják a B. H.-nak: Október elsőjén este **Kóla** Istvánné, született **Srich** Eva danaadányi asszony, borzalmas módon pusztította el egyetlen gyermekének életét. A tíz éves gyermekre valami miatt megharagudott s a gyöngye gyermekét addig verte a kapufélfőhöz, míg az eszméletlenül roskadt össze. **Varga** István és **Varga** János csendőrök segítségére mentek a szerencsétlen gyermeknek. Kiszabadították az anya kezéből, de már későn, mert a fiu másnap reggelre meghalt. A bestiális anyát a csendőrök letartóztatták és átkísérték a járásbírószághozába.

— **Öngyilkosság.** **Herczeg** Gusztáv 18 éves gépész-segéd f. hó 4-én beállított egyik ismerőséhez, Nagy Tamás zámosi lakoshoz s a kezében levő löfegyverhez olajat kért, mert, miként mondá, a ravasz nagyon nehezen jár. Nagy a fiatal legény kérését teljesíten levélíráshoz fogott. Egyszer csak eldőrdült a fegyver s **Herczeg** eszméletlenül hanyatlik le székéről, majd néhány perc múlva meg is halt. A szerencsétlen fiatal ember, kit józan, törekvő iparosnak ismertek, melibe lőtte magát, de hogy miért, azt senki sem tudja. Nincs kizárva, hogy véletlenül sült el a fegyver s így gondatlanságának lett áldozata. Dr. **Mészöly** József járásorvos a hullát felboncolta s mert felelősség senkit sem terhel, további vizsgálatnak nincs helye.

— **Követendő példa.** Pozsony megye állandó választmánya Trubinyi János orsz. képviselő és dr. Neumann József felszólalására elhatározta, hogy Pozsony megyében a korcsmák és pálinkás bolók vasárnap csukva maradjanak. Ajánljuk az üdvös intézkedést másutt is. Ezáltal nemcsak a vasárnap szenteltetik meg, hanem a népet el lehet vonni attól, hogy az alkohol démonának aládozzon. Megakadályoztatnak a kihágások a vármegyében, melyeknek 60 százaléka vasárnapra esik.

— **Szüreti mulatságok.** Az ev. ref. dalkör Latzkovits Béla tágas termeiben tartott f. hó 4-én szüreti mulatságot, mely igen jól sikerült. Felülfizettek: Arany Iona 2 kor. Kaufman S. 1 40, Kiss Antal, Kirchner N., N. N., 1—1 kor., N. N., N. N., 60—60 fill., Börzsey Andrásné, Igar Imréné, Kelep Istvánné, Lézer Józsefné, Papp Gáborné, Szűcs Istvánné, Szűcs Sándorné, Szabó András 40—40 fill., N. N., 20 fillér.

Az építő-munkások a Noficer-féle vendéglőben, a szabó-munkások pedig Rostásy Szabó Rezső féle vendéglőben szüreteték reggelig.

Az ács-iparos ifjuság a Vinkóczy-féle vendéglőben rendezett jó sikerű szüreti mulatságot, mely alkalommal a következő felülfizetések gyarapították a jövődelmet: Süveges István 4 kor., N. N. 2.60, Antal Ferenc, Cseh József, Endei Károly, Fekete Ignác, Jámbor István, Kőműves szervezet 2—2 kor., Katona Horváth Ferenc, ifj. Knitelhoffer János 1.20—1.20, Blauman Antal, Hádén Antal, Khauf István, Kovács Antal, N. N., Reveland István, Szalay Károly, Schreindorfer Ferenc, ifj. Stigler János, Veisz Gyula, Vanka Ferenc 1—1 korona. Kaufman F., Sziksz József 80—80 fill. Vanka György 50 fill. Ifj. Farkas István, Liszi István, Nyikos János, Simon János 40—40 fill. Ifj. Hádén József, Fernbach Ferenc, Molvár István, Rigler Ferenc, Vihardt N., Vihardt Miklós 20—20 fillér.

— **A szüreti pisztoly.** A szüret alig múlt el a nélkül, hogy a szüreti puskának avagy pisztolynak szomorú szerep ne jutna. Gyakran kerül avatatlan kezekbe s mert a fegyver nem játékszer, sokan megisszák a levét a gondatlanságnak. Régi szokás szerint Nagy János zárnó-u. 38. sz. a. kőműves és Weiland Ferenc temetősor 9. sz. a. cserepes-legények pisztoly-durránásokkal akarták mulattatni a szüretelőket s mi közben a fegyver megtöltésével bibelődtek, Weiland kezében elült a pisztoly s ugyanezen pillanatban Nagy súlyosan megsérülve eszméletlenül összeesett. A kórházban vétett apolás alá s kihelygattatván, gondatlansággal vádolta legénytartását. A vizsgálat megindult.

— **Műszaki iroda.** Berényi Győző és Farkas Zoltán oldeveles mérnökök **műszaki irodája Székesfehérvárott Kossuth-utca 20. sz. alatt. Elvállalja mindenféle mérnöki munkákat teljesítését, u. m. felmérést, parcellázást, tagosítást, tervezéseket, építkezést stb.** — Műszaki ügyekben szakértőül ajánlkozik.

— **Falb utolsó jóslata.** Falb Rudolf, a világhírű német meteorológus meghalt. Halála után kaptuk meg ugyszólván hattudalát, az utolsó jóslát, amelyet erre a hónapra adott ki, de a mely ime, csak halála után jelenhetik meg. A posthumus jóvendülés így hangzik:

E hónap első harmada ingadozó hőmérséklet mellett esős lesz. A második harmadban a lecsapódások eleinte gyakoribbak lesznek, a hőmérséklet pedig alább száll. Azután az időjárás nagyon szárazzá változik, míg a harmadik harmadban ismét esős áll be és a hőmérséklet szokatlanul magasra emelkedik.

Meghalt a jós, elkövetkezett az ő „kritikus napja” is, a mely után többé nem mondhatja meg előre, hogy milyen válságos napokat mér a természet a földgolyóra. Idővel legenda lesz a nevéből és talán halála után magikus tekintélye lesz, a mit életében tudományos módszerével nem tudott elérni.

— **Elcsapott tolvaj.** Tegnap reggel 4 óra tájban Schiller Adolf ösz-utca 26. sz. a. házaló kocsiá, Zaunschirm Antal hivataln vendéget talált az udvaron, a ki a kocsi vasarakományát dézsmálta. Az ismeretlen idegen Szabó névre hallgat, foglalkozására nézve csavargó és tolvaj, a ki ellen már egy alkalommal tett feljelentést Schiller, akkor is vasat lopott. Büntetése nem marad el.

Uj varró iskola. Czopf Etelka, a ki hosszabb időn keresztül Párisban tartózkodott s ott a női ruhaszabászatot és női ruhavarrást alaposan tanulmányozta, továbbá több előkelő hazai mágnás családnál mint szabónő és varró nő működött, iskolát nyit városunkban s a női ruha-szabásból, valamint varrásból október 15-től oktatást ad. Jelentkezéseket a tanfolyamra elfogad Dinnye utca 9 számú lakásán.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedésből Budapestben a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétatéri részére.

Szabad kézből eladó az öreghegyen egy jó karban levő szőlő a városához közel, csinos hajlékkal és nagybör mennyiségű bór. Tudakozódni lehet id. Tomann Józsefnél Kigyo-utca 8. sz.

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1903. október 1-től.

Budapest indul	Székesfehérvár érkezik	Prágerhof indul	Prágerhof érkezik
Sz. v. 6.50 regg.	9.00 d. e.	9.27 d. e.	5.40 d. u.
Gy. v. 8.00 regg.	9.17 d. e.	9.22 d. e.	2.07 d. u.
Sz. v. 2.00 d. u.	4.01 d. u.	4.13 d. u.	8.45 este*)
Sz. v. 5.45 d. u.	7.35 este		
Gy. v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este	2.15 éjjel
Sz. v. 10.00 este	11.58 éjjel	12.08 éjjel	7.48 regg.

*) Csak Nagy-Kaniszáig közlekedik.

Prágerhof indul	Székesfehérvár érkezik	Budapest indul	Budapest érkezik
Gy. v. 3.30 éjjel	8.29 d. e.	8.35 d. e.	9.55. d. e.
Sz. v. 9.06 d. e.	6.09 d. u.	6.19 d. u.	8.30. este
Gy. v. 2.55 d. u.	7.52 este	8.00 este	9.20. este
Sz. v. 8.25 este	4.23 regg.	4.31 regg.	6.30. d. e.

Kaniszári

Sz. v. 9.30 d. e.	Albárd indul	Székesfehérvár érkezik	Komárom indul	Komárom érkezik
Sz. v. 9.30 d. e.	1.58 d. u.	2.42 d. u.	4.50 d. u.	
Sz. v. 8.25 regg.	8.30 regg.			

Székesfehérvár indul	Komárom érkezik	Székesfehérvár indul	Székesfehérvár érkezik
Sz. v. 8.28 regg.	9.05 d. e.		
V. v. 11.30 d. e.	9.20 d. u.		
Sz. v. 9.32 este	11.30 éjjel		

Komárom indul	Székesfehérvár érkezik	Székesfehérvár indul	Székesfehérvár érkezik
Sz. v. 3.35 regg.	6.15 regg.		
Sz. v. 12.03 d. u.	2.35 d. u.		
Sz. v. 5.30 este	7.45 este		

Székesfehérvár indul	Adony-Szabolcs érkezik	Adony-Szabolcs indul	Paks érkezik
V. v. 9.10 d. e.	10.24 d. e.	11.05 d. e.	3.03 d. u.
V. v. 4.06 d. u.	5.27 d. u.	6.03 d. u.	9.33 este

Paks indul	Adony-Szabolcs érkezik	Székesfehérvár indul	Székesfehérvár érkezik
V. v. 2.00 éjjel	5.18 reggel	6.32 regg.	7.39 regg.
V. v. 1.19 d. u.	5.22 éjjel	6.11 este	7.30 este

Székesfehérvár indul	Sárbogárd érkezik	Sárbogárd indul	Székesfehérvár érkezik
V. v. 9.22 d. e.	10.57 d. e.		
V. v. 2.47 d. u.	4.30 d. u.		

Sárbogárd indul	Székesfehérvár érkezik	Székesfehérvár indul	Székesfehérvár érkezik
V. v. 6.31 regg.	8.12 d. e.		
V. v. 1.00 d. u.	2.37 d. u.		

Székesfehérvár indul	Bicske érkezik	Bicske indul	Székesfehérvár érkezik
V. v. 9.36 d. e.	12.09 d. u.		
V. v. 2.55 d. u.	5.44 d. u.		

Bicske indul	Székesfehérvár érkezik	Székesfehérvár indul	Székesfehérvár érkezik
V. v. 5.51 regg.	8.17 d. e.		
V. v. 6.24 regg.	8.42 d. e.		

Székesfehérvár indul	Jutas érkezik	Jutas indul	Kia-Czell érkezik
Sz. v. 4.28 regg.	7.51 d. e.		
Sz. v. 9.31 d. e.	10.41 d. e.	10.46 d. e.	1.14 d. u.
Sz. v. 12.25 d. u.	2.02 d. u.	2.10 d. u.	5.10 d. u.
Sz. v. 9.27 este	10.50 este		

Kia-Czell indul	Jutas érkezik	Jutas indul	Székesfehérvár érkezik
Sz. v. 2.20 d. u.	4.48 d. u.	4.53 d. u.	6.04 este
Sz. v. 4.48 regg.	7.06 regg.	7.11 regg.	8.22 regg.
		4.52 regg.	6.10 regg.

Hirdetmény.

A gróf Zichy és a báró Inkey család tulajdonát képező és Fonyód-Máriatelep s Fonyód-Fürdőtelep vasutállomások között elterülő balatonmenti földterület (Somogy-megyében) furdójoggal és a hozzá tartozó erdőrészekkel együtt parcelláinkint örök áron eladó.

Venni szándékozó megtekintés, a terv és az ár tekintetében forduljanak Paulinyi János uradalmi intéző urhoz Pusztá-Szent-Györgyre, u. p. Lengyel-tóti, Somogy megye.

Jószágigazgatóság.

15432/1903

Pályázati hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatóságánál nyugdíjaztatás folytán üresedésbe jött *irokai állásra*, mely 1200 kor. törzsfizetés, 240 kor. lakbér illetmény s nyugdíj igénynyel van összekötve, pályázatot hirdetnek.

Felhívatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint kellőleg felszerelt, különösen pedig minősítvényüket igazoló okmányaikkal ellátott kérvényeket f. é. október 25-ig bezárólag a tanácsi iktató hivatalba adják be.

Fentebb jelzett állás a f. é. október 29-én tartandó rendes közgyűlésen fog választás útján betöltetni.

Elkésve érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Székesfehérvár, 1903. szept. 28-án.
Havranek József s. k. polgármester.

Házvétel

5 vagy 6 tágas szobából és a szükséges mellékhelyiségekkel álló jó karban levő ház, megvételre kerestetik. Czim a kiadó hivatalban.

Székesfehérvár szab. kir. város rendőrkapitányságától.

7701

kap. 1903.

Árverési hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város rendőrkapitányi hivatala által ezenel közbirré tétetik, hogy a Deutsch Katalin kézi zálogházában levő mindazon zálogtárgyak, melyeknek kiváltási határideje folyó évi Szeptember hó 7-én lejárt, 1903 évi Október hó 16-án délelőtt 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen hatósági felügyelet és készpénzfizetés mellett az 1881. évi XIV. t. c. 15—20. §§-ai értelmében el fognak adatni.

Miről a betevők, úgy a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés alá kerülő tárgyak az árverés napjáig meghosszabbíthatók, vagy kiválthatók Székesfehérvár, 1903 évi Október hó.

Kovács Lajos
rendőr-biztos.

Nyomatott az Egházmegei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.